

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI

Broj : PŽ-34/05
Zenica, 26.4.2005.

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Maria Anića, kao predsjednika vijeća, Šide Jašarspahić i Ljilje Subašić, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja GIP "BOSNAGRAF" VISOKO, koga zastupa punomoćnik Fuad Karamehić, advokat iz Visokog, protiv tuženog «GAS&METAL» d.o.o. Visoko, Ozrakovići b.b., koga zastupa punomoćnica Aida Karavelić, advokatica iz Visokog, radi isplate duga od 11.220,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog protiv presude Općinskog suda u Zenici broj: Ps-808/04 od 8.10.2004.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 26.4.2005.godine, donio je ovu

P R E S U D U

Žalba se **odbija** i prvostepena presuda **potvrđuje**.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom tuženi je obavezan da tužitelju isplati iznos od 11.220,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospijeca do isplate pojedinačno nabrojanih mjesečnih iznosa u izreci ove odluke, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.447,00 KM, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Ovu presudu pobija tuženi blagovremeno izjavljenom žalbom zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi navodi da je ugovor o zakupu između tužitelja i tuženog prestao protekom vremena na koji je zaključen. U toku ovog postupka saznao je za raniji ugovor o zakupu sa Termoelektranom Kakanj koji je još na snazi. Sud je neopravdano odbio njihov prijedlog za saslušanje svjedoka jer su trebali potvrditi bitne okolnosti za rješenje spora.

Predložio je da drugostepeni sud preinači osporenu presudu tako da odbije tužbeni zahtjev ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Pošto je ispitao prvostepenu presudu shodno odredbi člana 221 Zakona o parničnom postupku (Sl.novine FBiH, broj 63/04), tj. u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupku koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, drugostepeni sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio sve bitne činjenice koje se odnose na osnov i visinu tužbenog zahtjeva, na iste je pravilno primijenio materijalno pravo, pa je donio zakonitu odluku.

Za svoju presudu, kojom je obavezao tuženog da tužitelju isplati iznos od 11.220,00 KM sa zakonskom kamatom od dospijeća do isplate pojedinačno nabrojanih mjesečnih iznosa i troškove postupka u iznosu od 2.447,00 KM, prvostepeni sud je naveo potpune i uvjerljive razloge.

Izreka ove presude je jasna i podobna za izvršenje. Iz njenog obrazloženja proizilazi da se dosuđeni iznos odnosi na zakupninu na ime korištenja poslovnog prostora površine 126 m², koji se nalazi u Visokom, Ulica Sarajevska b.b.

Dakle, osnov tužbenog zahtjeva je ugovor o zakupu poslovnog prostora broj 338 koji su tužitelj, kao zakupodavac, i tuženi u svojstvu zakupoprimca zaključili dana 31.10.1996.godine, na određeno vrijeme, koji je kasnije prerastao u ugovor na neodređeno vrijeme.

Visina tužbenog zahtjeva utvrđena je na osnovu odredbe člana 3 ugovora o zakupu i 16 ispostavljenih mjesečnih računa za period od jula 2002. godine do decembra 2003.godine.

Nesporno je da je tuženi u navedenom periodu koristio poslovni prostor, da je uredno primio mjesečne račune na čiji sadržaj nije prigovorio tužitelju, ali da mu iste nije isplatio.

Na osnovu ovakvih činjenica prvostepeni sud je pravilno zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan pa je obavezao tuženog da tužitelju isplati iznos od 11.220,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća do isplate pojedinačno nabrojanih mjesečnih iznosa u izreci pobijane presude.

Obaveza tuženog da plaća zakupninu u vrijeme određeno ugovorom proizilazi iz odredbe člana 19, stav 1 Zakona o zakupu poslovnih zgrada i prostorija (Sl.list SR BiH br. 33/77, 2/87, 30/90 i Sl.list RBiH br. 3/93).

Pravilno su dosuđeni te dovoljno obrazloženi i troškovi parničnog postupka koje je tuženi, shodno odredbi člana 386, stav 1 Zakona o parničnom postupku, dužan naknaditi tužitelju jer je ucijelosti izgubio parnicu.

Sadržajem žalbe nije dovedena u sumnju zakonitost pobijane presude.

Neprihvatljiv je prigovor tuženog da je ova odluka zasnovana na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni materijalnog prava, jer ne postoje ovakvi nedostaci prvostepenog postupka.

Tuženi je u toku raspravljanja o tužbenom zahtjevu ukazivao na postojanje ugovora o zakupu u kojem je zakupac Termoelektrana Kakanj. Međutim, prvostepeni sud je pravilno zaključio da ta činjenica nije relevantna za presuđenje spora u ovom predmetu.

Navedeni stav prvostepenog suda kao pravilan prihvata i drugostepeni sud. Tuženom se napominje da je pravosnažnom presudom broj Ps-38/01 od 19.12.2002.godine već obavezan da istom tužitelju isplati dosuđenu naknadu za korištenje istog poslovnog prostora temeljem istog ugovora o zakupu broj 338 od 21.11.1996.godine.

Na osnovu iznesenog drugostepeni sud je primjenom člana 226 Zakona o parničnom postupku odbio žalbu kao neosnovanu, jer je ustanovio da ne postoje razlozi zbog kojih je tuženi pobija, a ni razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Predsjednik vijeća

Mario Anić

